

Dosarul nr. 3ra-1196/20

Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul central – I. Rusu

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți – D. Corolevschi, D. Stănilă, E. Bejenaru

ÎNCHEIERE

23 decembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului depus de către Ivan Rotaraș,
în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de către Ivan Rotaraș împotriva Inspectoratului de Poliție Rîșcani
al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne cu privire
la accesul la informație,

împotriva deciziei din 06 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care
s-a casat integral hotărârea din 10 decembrie 2019 și încheierea din 24 ianuarie
2020 a Judecătoriei Drochia, sediul central și s-a emis o decizie nouă de
respingere a acțiunii depuse de către Ivan Rotaraș, ca fiind neîntemeiată,

constată:

La 03 octombrie 2019, Ivan Rotaraș a depus cerere de chemare în judecată
în procedura contenciosului administrativ împotriva Inspectoratului de Poliție
Rîșcani al Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne (în
continuare IP Rîșcani al IGP al MAI) cu privire la accesul la informație.

În motivarea cererii de chemare în judecată a indicat că, la 27 mai 2019, a
depus o cerere la IP Rîșcani al IGP al MAI, prin care a rugat verificarea legalității
petrecerii ședinței ordinare a Consiliului comunei Recea, raionul Rîșcani, din data
de 24 mai 2019, care s-a petrecut fără avizul comisiei de specialitate și la care
ultimul nu a fost invitat, conform statutului alesului local și a regulamentului
cadru.

În argumentarea cererii depuse a menționat că nu este unicul caz când i se
încalcă dreptul de a participa la ședințele comisiilor de specialitate ale consiliului,
deși prin cererea nr. 106 depusă la 08 decembrie 2015 a solicitat să fie invitat la
toate ședințele comisiilor de specialitate a consiliului.

A invocat neprimirea răspunsului de la organele competente în interiorul
termenului legal.

Reclamantul a subliniat că acesta nu este unicul caz când solicită implicarea
și acordarea informației de la IP Rîșcani al IGP al MAI, dar cererile rămân
nesoluționate. Astfel, consideră necesar de a-și realiza pe cale judiciară dreptul de
acces la informație.

Reclamantul Ivan Rotaraș a solicitat prin cererea de chemare în judecată admiterea acțiunii și obligarea IP Rîșcani al IGP al MAI de a-i elibera informația privind măsurile întreprinse în baza cererii depuse la 27 mai 2019.

Prin hotărârea din 24 ianuarie 2020 a Judecătoriei Drochia, sediul central, s-a respins acțiunea depusă de către Ivan Rotaraș, ca inadmisibilă (f.d. 32, 37-41).

Prin încheierea din 24 ianuarie 2020 a Judecătoriei Drochia, sediul central, s-a corectat eroarea strecurată în hotărârea din 24 ianuarie 2020 și s-a exclus din partea dispozitivă sintagma „ca inadmisibilă” (f.d. 43).

Prin decizia din 06 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți s-a casat integral hotărârea din 10 decembrie 2019 și încheierea din 24 ianuarie 2020 a Judecătoriei Drochia, sediul central și s-a emis o decizie nouă, prin care s-a respins acțiunea depusă de către Ivan Rotaraș, ca fiind neîntemeiată (f.d. 102, 103-109).

În consolidarea soluției instanța de apel a reținut că prima instanță greșit a aplicat instituția corectării greșelilor din hotărâre, iar drept urmare prin încheierea din 24 ianuarie 2020 a exclus din partea dispozitivă a hotărârii sintagma „ca inadmisibilă”. Or, această sintagmă nu se încadrează în categoria erorilor sau omisiunilor ce pot fi corectate de instanță în temeiul art. 249 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

Astfel, instanța de apel a conchis necesitatea anulării încheierii din 24 ianuarie 2020 a Judecătoriei Drochia, sediul central.

În aceeași ordine de idei, Curtea de Apel Bălți a remarcat că prima instanță a respins acțiunea ca inadmisibilă, fapt ce contravine prevederilor art. 207 din Codul administrativ coroborate cu art. 249 din Codul administrativ, deoarece o acțiune în contencios administrativ poate fi respinsă ca neîntemeiată (prin hotărâre judecătorească) sau după caz declarată inadmisibilă (prin încheiere).

Cu referire la fondul cauzei instanța de apel a constatat că, până la înaintarea prezentei acțiuni în contencios administrativ, reclamantului Ivan Rotaraș i-a fost expediată informația privind examinarea cererii sale.

Mai mult ca atât, cererea prin care Ivan Rotaraș a sesizat IP Rîșcani al IGP al MAI privind posibilele încălcări ale legislației de către secretarul Consiliului comunal Recea nu cade sub incidența Legii privind accesul la informație, din motiv că nu se solicită furnizarea unei informații, dar investigarea unui caz asupra unor presupuse încălcări, iar la cererea din 09 septembrie 2019 IP Rîșcani al IGP al MAI i-a furnizat informația în termen, fapt confirmat Ivan Rotaraș în ședința instanței de apel.

La 26 noiembrie 2020, Ivan Rotaraș a depus la Curtea de Apel Bălți recurs motivat împotriva deciziei din 06 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți (f.d. 113-114).

Argumentele recursului în esență se rezumă la faptul că instanța de apel a interpretat eronat Legea privind accesul la informație și a considerat ca fiind examinată cererea sa privind eliberarea informației solicitate.

Recurentul a invocat că până în prezent nu a fost informat de către IP Rîșcani al IGP al MAI cu privire la măsurile întreprinse pe marginea plângerii sale privind desfășurarea ilegală a ședinței Consiliului comunal Recea, raionul Rîșcani. Or, la materialele cauzei sunt anexate doar acte emise de IP Rîșcani al IGP al MAI, prin care a fost informat superficial despre lipsa componentelor de contravenție și infracțiune în acțiunile secretarului comisiei.

În opinia recurentului, răspunsul nr. 34/46-6256 din 14 iunie 2019 nu corespunde criteriilor stabilite la art. 11 alin. (1) pct. 1) din Legea privind accesul la informație, deoarece este superficial și nu cuprinde informații cu privire la acțiunile efectuate de către IP Rîșcani al IGP al MAI în urma cărora a fost stabilit lipsa încălcărilor.

De asemenea a menționat că instanța de apel a lăsat fără apreciere faptul că furnizorul informației a încălcat termenul de eliberarea a informației solicitate.

Recurentul Ivan Rotaraș a solicitat prin cererea de recurs casarea deciziei din 06 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți și restituirea cauzei spre rejudecare în ordine de apel.

La 04 decembrie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat IP Rîșcani al IGP al MAI pentru notificare copia recursului motivat depus de către Ivan Rotaraș, explicându-i dreptul de a depune referință asupra criticilor formulate în recurs (f.d. 116), însă, intimatul nu a făcut uz de dreptul său procedural și nu a depus referință asupra recursului.

Conform articolul 245 alin. (1) și (2) din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar. Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Bălți a fost adoptată la 06 octombrie 2020 (f.d. 102). La materialele cauzei lipsesc înscrisuri care ar confirma faptul că recurentului i-a fost notificat dispozitivul deciziei Curții de Apel Bălți. Conform avizului de recepționare a corespondenței DS3118563646AS decizia motivată din 06 octombrie 2020 a Curții de Apel Bălți a fost notificată recurentului la 09 noiembrie 2020 (f.d. 112). La 26 noiembrie 2020, Ivan Rotaraș a depus la Curtea de Apel Bălți recurs motivat împotriva deciziei din 06 octombrie 2020 (f.d. 113).

În atare circumstanțe, completul ajunge la concluzia că recurentul s-a conformat prevederilor legale stipulate la art. 245 din Codul administrativ privind termenul de depunere a recursului.

Examinând temeiurile invocate în recurs în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră drept inadmisibil, din următoarele motive.

Prin prisma art.246, alin. (1) din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, în acord cu alin. (2) din art.246 Codul administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special”

denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, instanța de recurs reține că Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Instanța de recurs notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin.(2) din Codul administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă a statuat că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea *Helmens c. Suediei* 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

Completul specializat în examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că cererea de recurs depusă de către recurent este inadmisibilă.

Conform art. 230 și art. 246 din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție dispune:

Recursul depus de către Ivan Rotaraș se declară inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Victor Burduh